

Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0)

<http://dx.doi.org/10.22067/PG.2023.79975.1184>

پژوهشی

خليج فارس در فرهنگ‌ها و دانشنامه‌های اوایل ترکیه نوین و عثمانی

مرتضی فیروزی (پژوهشگر گروه اسلام معاصر، بنیاد دایرة المعارف اسلامی، تهران، ایران. نویسنده مسئول)

morteza.mine@gmail.com

سیدهادی زرقانی (دانشیار جغرافیای سیاسی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران)

h-zarghani@um.ac.ir

هادی اعظمی (دانشیار جغرافیای سیاسی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران)

aazami@um.ac.ir

زهراء نسمی (دانشجوی دکترای جغرافیای سیاسی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران)

nasimi.zahra@mail.um.ac.ir

چکیده

مناطق جغرافیایی در طول تاریخ با نام‌های متعدد ذکر گردیده است. معمولاً تا قبل از تشکیل دولت - ملت‌ها در منطقه خاورمیانه، نام‌ها به صورت طبیعی انتخاب می‌شدند و استفاده از آنها بدان نام نیز ادامه می‌یافت. اما، بعد از تشکیل دولت - ملت‌های مدرن در خاورمیانه و رواج ملی‌گرایی در این منطقه، در راستای ملت‌سازی در تمامی کشورهای منطقه، نام‌های خاص به جای نام‌هایی که به صورت طبیعی و در طول تاریخ ایجاد شده بود، تأکید شد. این موضوع برای خليج فارس نیز صدق می‌کند. بیشترین نام مورد استفاده برای خليج فارس در متون و نقشه‌های تاریخی مخصوصاً غربی، خليج فارس و یا بحر فارس بوده است. در این رابطه، علی‌رغم تحقیقات زیادی که در خصوص نام خليج فارس انجام گرفته شده است، به ندرت تحقیقات مرتبط در رابطه با مدخل خليج فارس در فرهنگ‌ها و دانشنامه‌های عثمانی انجام شده است. از این‌رو، این پژوهش در تلاش است با روش تحلیلی و توصیفی، به ترجمه و بررسی مدخل‌های مربوط به خليج فارس در فرهنگ‌ها و دانشنامه‌های معتبر اواخر عثمانی و اوایل

ترکیه نوین به منظور ارائه اطلاعات تاریخی در مورد خلیج فارس پردازد. در این راستا مدخل‌های مرتبط با خلیج فارس در هفت نمونه از فرهنگ‌ها و دانشنامه‌های عثمانی و ترکیه نوین مورد بررسی و تحلیل قرار گرفته است. نتایج پژوهش نشان می‌دهد، مدخل خلیج فارس جایگاه ویژه در متون فوق داشته است و برای نام خلیج فارس، هر دو بحر فارس و بصره کورفیزی یا خلیج بصره مورد استفاده قرار گرفته و ارجحیتی در استفاده از آن، حداقل در منابع بررسی شده فوق دیده نمی‌شود. کاربرد خلیج بصره در دوره عثمانی بیشتر به دلیل وصل امپراتوری عثمانی از طرف بصره به خلیج فارس صرفاً در دوره دولت عثمانی بوده است. ولی خلیج فارس هم قبل و هم در آن دوران و همچنین دوران بعد از عثمانی نیز همیشه مورد استفاده قرار گرفته است.

واژگان کلیدی: خلیج فارس، خلیج بصره، فرهنگ، دانشنامه، دولت عثمانی.

۱. مقدمه

مناطق جغرافیایی و نام‌های مورد استفاده برای توصیف آن، قبل از تشکیل دولت - ملت‌ها و رواج ملی‌گرایی با سیر طبیعی نام‌گذاری می‌شدند. معمولاً به دو صورت درون نام و برون نام تقسیم‌بندی می‌شد. در هر دو صورت نیز سیر نام‌گذاری به صورت طبیعی پیش می‌رفت. با تشکیل دولت ملت‌ها و نیاز به تعریف هویت، استفاده از نام‌ها خاص، نام‌های کمتر استفاده شده و حتی نام‌های جدید برای تمایز هویت با دیگر مخصوصاً همسایگان تأکید شد.

یکی از این مناطق که کاربرد نام‌های دیگر برای آن حساسیت قابل ملاحظه‌ای دارد نام «خلیج فارس» است. در واقع نام خلیج فارس به عنوان یکی از آبراههای مهم و استراتژیک جهان که موجب تشکیل یک منطقه ژئوپلیتیکی در پیرامون خود گردیده است، بازگوکننده تاریخ کهن منطقه است که در طول تاریخ نیز با نام خلیج فارس در نوشته‌های جهانگردان، سفرنامه‌نویسان، تاریخ‌دانان، جغرافی‌دانان، سیاستمداران و سایر اقشار بیان شده است.

این نام در طول سیر طبیعی تاریخ، بدین نام نامیده شده و تقریباً در تمامی منابع جهان نیز بدان نام ذکر گردیده است و در تمام اسناد و نوشته‌ها و نقشه‌های کشورهای منطقه و جهان نیز به صورت مستند موجود است. هرچند که بعضاً با نام‌های دیگری همچون بصره در برده‌ای از تاریخ استفاده شده است. ولی در آن دوران و متون دوره مربوطه نیز بازهم نام خلیج فارس

به صورت‌های مختلف مانند بحر فارس در کنار نام مورد استفاده موجود و مشهود است. به بیان ساده نام خلیج در تمامی ادوار، در تمامی متون تاریخی منطقه به صورت نام تاریخی «خلیج فارس» با قدمت دوهزارساله به طور مداوم مورد استفاده بوده است و اهمیت حفظ این نام همچون دیگر نام‌های تاریخی، در حکم شناسنامه برای یک کشور و ملت هستند.

در دوره حاکمیت عثمانی بر بخشی از خلیج فارس، نام خلیج فارس بیشتر به صورت بحر فارس استفاده می‌شد. در کنار این نام در بردهای، بصره کورفزی و یا خلیج بصره نیز مورد استفاده واقع شد. استفاده از بصره کورفزی به‌احتمال قوی مربوط شناخت این منطقه توسط عثمانی‌ها از طریق بصره بوده است. در هر صورت، در کنار نام فوق بازهم خلیج فارس به صورت بحر فارس نیز دیده می‌شد. و آن را تقریباً مساوی با خلیج بصره ذکر کرده‌اند که به‌احتمال قوی برای نشان‌دادن اینکه عثمانی‌ها بر این بخش نیز حاکم هستند و یا اولین‌بار مورد استفاده قرار گرفته و ادامه یافته بود. به‌حال در منابع فوق نام خلیج فارس نیز ذکر شده است.

در این مقاله، باهدف ارائه اطلاعات تاریخی جدید، به بررسی مدخل‌های مرتبط با خلیج فارس در فرهنگ‌ها و دانشنامه‌های معتبر اواخر عثمانی و اوایل ترکیه نوین پرداخته شده است. از آنجایی که بیشتر کشورهای منطقه مدت طولانی تحت حاکمیت دولت عثمانی بودند به‌نوعی این منابع، منابع کشورهای فوق نیز محسوب می‌شود. وجود نام خلیج فارس در منابع این کشورها نیز مشهود است. بدین ترتیب، در این مقاله پس از معرفی کلی فرهنگ‌ها و دانشنامه‌های تولید شده در دولت عثمانی در اواخر این حکومت و اوایل تشکیل جمهوری ترکیه، به ترجمه ماده‌های با نام «بحر فارس» و «بصره کورفزی» به‌منظور نشان‌دادن کاربرد نام خلیج فارس و عدم کاربرد نام‌های دیگر برای آن پرداخته می‌شود. در پایان نیز در قسمت نتیجه‌گیری، به بررسی و تحلیل یافته‌های تحقیق می‌پردازیم.

تحقیقات انگشت‌شماری مرتبط با نام و مدخل خلیج فارس در منابع عثمانی و ترکیه در ایران و ترکیه انجام یافته است. در این رابطه، در ایران نیز تنها دو مقاله کاملاً مرتبط با موضوع نام خلیج فارس توسط سید هادی زرقانی و همکاران با عنوان «بررسی نام خلیج فارس در نقشه‌ها و منابع امپراتوری عثمانی» (Zarghani, Firuzi and Salehabadi 2014) و «نام خلیج فارس در نقشه‌های قرون بیستم و نوزدهم کارتوگرافیست‌های بنام اروپایی از امپراتوری عثمانی» (Zarghani, Firuzi and Davaji 2016: 543-560)، نوشته شده است

در مقاله اول که در همایش ملی خلیج فارس ارائه شده بود. نویسنده‌گان به ارائه نقشه‌های تاریخی از نقشه‌های گلی بولولو مصطفی علی افندی^۱ (ت.م: ۱۰۰۸:۱۴)، برگرفته از کتاب تاریخی کنه‌الاخبار، نقشه‌های ابوبکر ابن بهرام ابن الدمشقی (ت.م: ۱۱۰۲) برگرفته از کتاب جغرافیای کبیر و نصرت الاسلام و نقشه‌های ابواسحاق ابراهیم بن محمد فارسی اصطخری (ت.م: ۳۶۰ ق)، برگرفته از کتاب صوره الارض یا همان المسالک و الممالک اثر ابن حوقل (ت.م: ۳۶۷ ق)، پرداخته بود. در این نقشه‌ها، خلیج فارس به صورت بحر فارس و دریای فارس ذکر شده است.

در مقاله دوم که در مجموعه مقالات یازدهمین همایش ملی علمی و فرهنگی و نخستین همایش بین‌المللی خلیج فارس چاپ شد. نویسنده‌گان با استفاده از نقشه‌هایی از رست فنر^۲، جی.اندربیو-گوجون^۳، فرانز رادفلد^۴، آدولف اشتیلر^۵ و استنفورد^۶ به بررسی کاربرد نام خلیج فارس پرداخته‌اند. این نقشه‌ها که مربوط به امپراتوری عثمانی بوده، توسط جغرافی دانان غربی در قرون نوزدهم و بیستم ترسیم شده و در آن نام خلیج فارس به زبان‌های انگلیسی، آلمانی و فرانسوی ذکر شده است.

مقاله مرتبط دیگر تحت عنوان «رویکرد ترکان به خلیج فارس: نقد و ارزیابی مقاله خلیج بصره در «TDVIA» است که توسط طاهر بابازاده نوشته شده است. (Babaei 2014: 1-21).

¹ Gelibolulu Mustafa Âlî Efendi

² Rest Fenner (1812–1846)

³ J. Andriveau-Goujon (1805–1846)

⁴ Carl Christian Franz Radefeld (1788 - 1874)

⁵ Adolf Stieler (1775 –1836)

⁶ Stanford's Map

مقاله نویسنده بعد از بررسی کوتاه سنت دانشنامه‌نویسی در ترکیه که از قوی‌ترین و دقیق‌ترین دانشنامه‌های منطقه و جهان اسلام محسوب می‌شود، به انتقاد کاربرد نام خلیج بصره به جای خلیج فارس در دائرةالمعارف اسلامی اوقاف دینی ترکیه، ازلحاظ محتوا و منابع پرداخته است. در کنار این تحقیقات، نوشه‌های و بیانات ژورنالیستی و غیرآکادمیک نیز وجود دارد که نویسنده‌گان نیازی به بررسی آنها نمی‌بینند. دو مقاله نوشته شده توسط زرقانی و همکاران نمونه مناسب از کاربرد نام خلیج فارس در نقشه‌های مربوط به دولت علیه عثمانی است و مقاله طاهر بابایی نیز ازلحاظ سنت دائرةالمعارف‌نویسی در ترکیه دارای اهمیت است. با این وجود خلاصه تحقیقی که وجود دارد، مربوط به بررسی محتواهای دائرةالمعارف‌های دوره عثمانی مخصوصاً اوآخر عثمانی بود که نویسنده‌گان باهدف پرکردن این خلاصه به تدوین مقاله فوق می‌پردازند.

در این مقاله بعد از جمع‌آوری فرهنگ‌ها و دائرةالمعارف‌های اوآخر عثمانی و اوایل ترکیه نوین، با روش تحلیلی به ترجمه و بررسی مدخل و با تأکید بر نام استفاده شده برای خلیج فارس پرداخته شده است. داده‌هایی نیز با مراجعت به اصل فرهنگ و دائرةالمعارف‌ها به زبان‌های اصلی (غیر حرف‌نویسی شده) جمع‌آوری گردیده است. در پایان نیز صفحات اصلی مدخل‌ها برای تحقیقات بیشتر و تصحیح خطاهای احتمالی در ترجمه، برای استفاده‌های بعدی پژوهشگران و متقدان آورده شده است.

۳. یافته‌های تحقیق

اگرچه مسلمانان مخصوصاً دولت عثمانی بعد از رنسانس و رفورم از اروپا عقب ماندند، ولی تلاش‌های اوآخر دوره عثمانی برای رسیدن به سطح اروپا باعث پیشرفت‌هایی در زمینه علوم انسانی گردید. یکی از نمودهای توسعه علوم انسانی در عثمانی توسعه فرهنگ و دائرةالمعارف‌نویسی بود. هرچند که در تدوین فرهنگ و دائرةالمعارف‌ها بیشتر از منابع غربی استفاده شده بود، اما هنوز هم در بخش عثمانی و جهان اسلام اعتبار لازم را دارند. در موضوع خلیج فارس، حضور دولت عثمانی در خلیج فارس و تعلق بخشی از این دریا به دولت علیه عثمانی، اهمیت و اعتبار آثار تولید شده در عثمانی را بیشتر می‌کند. در این رابطه، به بررسی مدخل یا ماده خلیج فارس در هفت اثر معتبر اوآخر عثمانی و اوایل ترکیه نوین به ترتیب:

قاموس‌الاعلام،^۱ قاموس ترکی،^۲ لغات تاریخ و جغرافیا،^۳ لغات جغرافیا و تاریخ ممالک عثمانی،^۴ فرهنگ ترکی و انگلیسی: ارائه معنای اصطلاحات ترکی به زبان انگلیسی،^۵ قاموس مصور جدید ترکی،^۶ و قاموس مصور عثمانی^۷ پرداخته می‌شود.

۱-۳ - قاموس‌الاعلام

یکی از آثار ارزشمند شمس‌الدین سامی (ت.م: ۱۹۰۴)^۸، روزنامه‌نگار، فرهنگ‌نویس، زبان‌شناس، تئاتر و رمان‌نویس مشهور ادبیات ترکی پس از تنظیمات، دائرةالمعارف شش جلدی قاموس‌الاعلام است که طی نه سال از ۱۸۸۹ تا ۱۸۹۸ نوشته شده است- ۵۲۰: Uçman 2010: 520- ۱521. این دائرةالمعارف شش جلدی که جزو دائرةالمعارف‌های معتبر ترکی و عثمانی نیز در نظر گرفته می‌شود، مدخل‌های مختلفی در رابطه با موضوعات مختلف تاریخی، جغرافیا و افراد نامدار اسلام و شرق را در بر می‌گیرد. شمس‌الدین سامی در تألیف این دانشنامه از دیکشنری جهانی تاریخ و جغرافیا^۹ ماریه نیکلاس بوئیه^{۱۰} استفاده کرده بود. این فرهنگ‌نامه که برای اولین بار در سال ۱۸۴۲ منتشر شد، در نیمة دوم قرن نوزدهم، به محبوب‌ترین اثر مرجع مخصوصاً در بین عثمانی‌ها تبدیل شد. به طور کلی ماده‌هایی که در رابطه با تاریخ و جغرافیای عثمانی نوشته شده است، دارای اعتبار بالایی است، زیرا این ماده‌ها نتیجه تحقیق و پژوهش خود نویسنده است. Strauss 2019: 77-78) ماده‌های مرتبط با خلیج فارس در قاموس‌العالم عبارت‌اند از: فارس، بحر فارس، و بصره کورفیزی .

۱.۱.۳. ماده فارس

^۱ Kamusü'l-Âlâm

^۲ Kamûs-ı Türkî

^۳ Lugat-ı Târihiyye ve Coğrafiyye

^۴ Memâlik-i Osmanîyenin Tarih ve Coğrafya Lûgati

^۵ A Turkish and English Lexicon Shewing the English Significations of the Turkish Terms

^۶ Yeni Resimli Türkçe Kâmûs

^۷ Resimli Kâmûs-ı Osmânî

^۸ Şemseddin Sâmi

^۹ Dictionnaire universel d'histoire et de géographie

¹⁰ Marie-Nicolas Bouillet (1798-1865)

در بخشی از ماده «فارس»، سامی به جغرافیای ایالت فارس و خلیج فارس به صورت زیر اشاره شده است:

[ایالت فارس] در قسمت وسط سواحل بحر فارس ایران یعنی خلیج بصره و تقریباً یک ثلث آن به این خطه تعلق دارد. [ایالت فارس] از طرف جنوب به بحر فارس، و از طرف غرب به خوزستان یعنی اهواز، از طرف شمال به عراق عجمی، و از طرف شرق و جنوب شرقی نیز به خطه کرمان ختم می‌شود. در اصلاح جغرافیایی، خطه فارس در امتداد بحر فارس تا تنگه هرمز امتداد یافته است (124: 1888-1889). (اصل منبع در تصویر شماره ۱ آورده شده است.)

۲.۱.۳. ماده بحر فارس

در ماده «بحر فارس» به ماده «بصره کورفزی» مراجعت شود (Sâmi 1888-1889: 1244) (تصویر ۲)

۳.۱.۳. ماده بصره کورفزی

در ماده «بصره کورفزی» شمس الدین سامی دقیقاً آن را معادل با بحر فارس می‌نویسد و به صورت زیر توضیح می‌دهد:

و با نام دیگر بحر فارس (*Golfe Persique*)، یک خلیج بزرگ و یا به عبارت بهتر، دریایی است که در جنوب غربی قاره آسیا قرار دارد. این دریا دریای عمان را از بحر محیط هند با تنگه هرمز جدا می‌کند و بین جزیره‌العرب و ایران قرار دارد و به طرف شمال غربی تا منصب شط‌العرب امتداد یافته است. بدین وجه، بخش عمان در جزیره‌العرب در خلیج بصره از دماغه مسندام در تنگه هرمز تا دماغه رکان در نزدیکی هجیر، تشکیل می‌دهد سواحل جنوبی را خطه‌الحسا و شمال شرقی سواحل را خطه‌های فارس و کرمان، و منتهای شمال غربی را سنجاق بصره و منتهای جنوب شرقی را نیز تنگه هرمز تشکیل داده است بیشترین طول و عرض [خلیج فارس] از تنگه هرمز تا منصب تنگه (فاو) به ترتیب ۹۷۵ و ۳۷۰ کیلومتر هست. تنگترین بخش آن نیز تقریباً ۱۷۰ کیلومتر و وسعت وسطی آن ۲۰۰ کیلومتر هست. خلیج بصره بین $۵۱^{\circ} ۰' ۲۵$ و $۳۰^{\circ} ۰' ۲۵$ عرض شمالی و $۲۱^{\circ} ۰' ۴۵$ و $۱۵^{\circ} ۰' ۵۴$ طول شرقی

امتدادیافته است و مساحت سطحی آن ۱۶۰۰۰ هکتار کیلومتر هست بین وجه، بیشتر از یک سوم از سواحل بحر مذکور متعلق به دولت ایران و نصف بقیه آن به دولت عثمانی و نصف دیگر آن به عمان یعنی مسقط امام‌لغیان (امامی‌گری مسقط) تعلق دارد اسکله‌های اصلی در سواحل عثمانی عبارتنداز: فاو، کویت، قطیف، هجیر؛ در سواحل امامی‌گری مسقط عبارتنداز؛ بداعه، سور، ابو‌دبي، خرجه؛ در سواحل ایران نیز عبارتنداز: بندرعباس، معان، کنکون و بندر بوشهر (در متن اصلی بوشیر). (از جزیره‌العرب هیچ نهری به خلیج بصره نمی‌ریزد باز طرف شمال شرقی رودهای یک حوضه بزرگ که شامل عراقین [عراق عرب و عجم]، جزیره و کردستان هست و رودهای شط العرب و کارون که از اجتماع آب‌های فرات و دجله‌ای رودهای حوضه بزرگ در آنها جمع شده، و از سواحل ایران نیز همان‌طور که در ماده ایران توضیح داده شده، [تقریباً] پنج، شش رود همراه با یک دسته رودهای کوچک ریخته می‌شود. در حالی که سواحل ایرانی مرتفع و کوهستانی هست، سواحل عربی هموار و شنزار است. در این دریا تعداد زیادی جزایر پیدا می‌شود. آن‌هایی که به سواحل ایرانی نزدیک هستند کوهستانی و احاطه شده از صخره‌هاست، ولی آن‌هایی که به سواحل عربی نزدیک هستند، پست و احاطه شده از شنزار کم‌عمق هستند. بزرگ‌ترین این جزایر، جزیره کیش است که در قسمت داخلی تنگه هرمز و روی ساحل کرمان واقع شده است و تحت تابع دولت ایران است. دومی جزیره بحرین در طرف داخلی خلیج بحرین واقع شده است و تابع دولت عثمانی است. جزیره بویان که نزدیک منصب شط العرب قرار دارد، از شن‌های که رود مذکور با خود آورده تشکیل شده است. در کنار سواحل عمان و ایران جزایر کوچک‌تری نیز وجود دارد که به خاطر استخراج مرواریدهایش مشهور هستند عمق این دریا خیلی کم است بین ۴۰ الی ۸۰ متر می‌باشد. به خاطر رودهای فرات و دجله رفتارهای شن و گل‌ها که به قعر دریا می‌ریزد که باعث پرشدن قعر دریا می‌شود و سواحل شمالی آن به طرف جنوب گسترش می‌یابد. چند هزار سال قبل این ساحل از محل تجمع آب خیلی بالاتر بوده است. جدا بودن منصب‌های فرات و دجله در همه تحقیقات علمی علم الارض (علم زمین‌شناسی) موجود است. دارای ماهی‌های زیادی می‌باشد و به طور کلی اهالی سواحل صید و خشک می‌کنند و به هر طرف صادر می‌کنند. دارای صدف‌های زیادی هست و تعداد اهالی که مشغول صید مروارید می‌باشد، بالغ بر ۷۰۰۰۰

قطعه کشته و ۶۰۰۰ سهائی است. هر سال بیش از نیم میلیون لیره مروارید صادر می شود .
اصل منبع در تصویر شماره ۳ آورده شده است.) (Sâmi 1888-1889: 1316-1317)

۲.۳. قاموس ترکی

اثر ارزشمند دیگر شمس الدین سامی، اولین فرهنگ ترکی؛ یعنی کتاب قاموس ترکی است که در آن کلمه «ترکی» به جای واژه «عثمانی» مورداستفاده قرار گرفته است. این فرهنگ که نتیجه بیست سال تجربه و دو سال کار شبانه روزی شمس الدین سامی است در ۲۰ تیرین ثانی / ۳ دسامبر ۱۹۰۱ به صورت دو جلد انتشار یافت. (Uçman 2010: 521)

قاموس ترکی که با نگاهی کاملاً مدرن برای زمان خود تهیه شده بود در زمان انتشارش به نیازهای علمی بسیاری پاسخ داد. حتی امروزه نیز، با وجود گذشت بیش از ۱۰۰ سال از انتشار آن، ارزش خود را همچنان حفظ کرده و تبدیل به یک منبع ضروری برای تهیه بیشتر لغت نامه هایی که بعداً تهیه شدند، شده اس (Uçman 2010: 522).

در قاموس ترکی در ماده «فارس»، خلیج فارس را به صورت زیر، بحر فارس معرفی می کند.

فا مغرب «پارس» خطه بزرگی در جنوب ایران و خلیج بصره و در سواحل تنگه هرمنز است. از لحاظ اهمیت موقعیت و زبانی و تاریخی به کل ایران تعمیم و اطلاق می گردد. اقليم فارس؛ بحر فارس = بصره کور فری) (Sâmi 1899-1900: 976) اصل منبع در تصویر شماره ۴ آورده شده است).

۳.۳. لغات تاریخ و جغرافیا

کتاب لغات تاریخیه و جغرافیه) لغات تاریخ و جغرافیا (به صورت دائرة المعارف توسط دائرة المعارف نویس، اخلاق شناس و مورخ دوره تنظیمات یعنی احمد رفعت (ت.م: ۱۸۹۵)^۱ معروف به یاغلیقچیزاده^۲ نوشته شده است. احمد رفعت که از مهم ترین نویسنده گان جغرافیا و مورخ آخرين دوره امپراتوري عثمانی (۱۸۳۹-۱۹۰۸) به شمار می رود، خلاصه مهمی در رابطه با آثار دائرة المعارف در زمینه عثمانی را پر کرد. (Karan 2020: 1435).

¹ Ahmed Rifat Efendi

² Yağlıkçızâde

فرهنگ لغت جامع تاریخ و جغرافیا به شمار می‌رود که در آن اطلاعاتی در مورد زندگینامه افراد مشهور و نویسندهای مهم، ایالت‌ها، ملل و جغرافیای تاریخی شهرهای بزرگ به ترتیب الفبا ارائه می‌شود که با وجود برخی اشتباهات و کمبودها، همچنان ویژگی مرجع بودن خود را حفظ کرده است. این اثر در هفت جلد در استانبول منتشر شد که دو جلد اول آن در ۱۸۸۲-۱۸۸۳ و پنج جلد آخر آن در ۱۸۸۱-۱۸۸۲ به چاپ رسیده است: (Özcan 1989: 131). در جلد دوم این مجموعه ماده «بصره کورفرزی» به صورت زیر آمده است:

بصره کورفرزی: این خلیج بین قطعه‌های عربستان و عجمستان واقع شده است و توسط تنگه هرمز از دریای عمان جدا می‌شود. به این (دریای فارس (فارس نیزی)) و (خلیج عجم (کورفرزی (نیز می‌گویند. در اینجا شب و روز دوبار جزر و مذاقه می‌افتد- Rifat 1881: 116) (1882: 116) اصل منبع در تصویر شماره ۵ آورده شده است.)

۴.۳. کتاب لغات جغرافیا و تاریخ ممالک عثمانی

کتاب لغات ممالک عثمانیه نک تاریخ و جغرافیا لغاتی (لغات جغرافیا و تاریخ ممالک عثمانی) توسط علی جواد (ت.م: ۱۹۱۴)^۱ نوشته شده است. این اثر که به صورت دائرةالمعارف به جغرافیای عثمانی می‌پردازد، در ۱۸۹۶-۱۸۹۵ برای دومین بار با نام دیگر چاپ شد. این کتاب مشتمل بر چهار جلد است، سه جلد اول شامل موضوعات مختلف جغرافیای فیزیکی و انسانی دولتمردان، علماء، نویسندهان و شاعران عثمانی می‌پردازد. (Ceylan 2018: 246-248) در جلد دوم این اثر که جزو آثار معتبر مورداستفاده در اواخر عثمانی و اوایل تشکیل جمهوری ترکیه محسوب می‌شود، ماده مربوط به خلیج فارس با نام «بصره کورفرزی» به صورت زیر آورده شده است:

بصره کورفرزی: به این بحرالفارس و عجم کورفرزی نیز می‌گویند. بین عجمستان و عربستان واقع شده و شعبه‌ای از دریای عمان است که توسط تنگه هرمز جدا گردیده است.

^۱ Ali Cevad

جهت آن از جنوب شرقی تا شمال غربی امتداد یافته و به شط العرب ختم می‌شود.

سواحل شمال شرقی به ایران و جهت‌های شمال غربی و جنوب غربی به دولت علیه [عثمانی] تعلق دارد.

ساحل ایران مرتفع و کوهستانی است؛ ولی ساحل عربستان هموار و شنزار هست.

از رأس دماغه مستند در تنگه هرمز شروع شده تا ساحل جنوبی در شبه‌جزیره قطر متعلق به حکومت عمان است. این قطعه که قطعه بسیار وسیعی را تشکیل داده است در داخل آن جزایر به صورت پراکنده واقع شده است و در اینجا مرواریدهای بسیار خوبی صید می‌گردد. از شبه‌جزیره قطر، سواحل خلیج در بصره به ولایت نجد تعلق دارد. در این قسمت، قطعه‌ای که به واسطه رأس‌الانف و رأس تنور تشکیل گردیده است خلیج بحرین نام دارد و بزرگ‌ترین جزیره آن جزیره سماق است که در حیطه بحرین قرار دارد. در گوشۀ قطعه مذکور، اسکله‌های نجد قرار دارد که دارای بندرهای عجیب و القطیف هستند.

بعد از رأس تنور، عارضه‌های مهم ساحل با رأس تناب، خلیج کوچک کویت است.

بعد از کویت، دهانه‌های شط العرب وجود دارد که از مهم‌ترین آنها بوغاز (تنگه) فاو که به شکل شمشیر بوده و بهترین محل برای نجات کشتی‌ها می‌باشد.

به دلیل باتلاق‌های خالی و گل‌آلود شط العرب و شن‌هایی که نهر آورده است، جزیره‌های زیادی تشکیل گردیده است، که بزرگ‌ترین این جزایر، جزیره بیان می‌باشد.

عمق خلیج [فارس] خیلی کم بوده و در هیچ محلی از ۸۰ متر تجاوز نمی‌کند.

مخصوصاً در ساحل غربی بسترهای آب زیادی موجود است.

دلتای شط العرب به دلیل شن و گل‌هایی که رودخانه به صورت دائمی [با خود] می‌آورد، دائماً در حال پیشروی است که [این پیشروی] امر قطعی و مسلم رئولوژی است.

در زمان قدیم دجله و فرات جدا از هم به خلیج می‌ریخت. در محل تقای دو رود که قورنه نام دارد که محل آن از خلیج کم بود. از محل مذکور اراضی موجود به تدریج به واسطه نهر تشکیل و تأسیس گردید (Cevad 1895-1896: 177-178) (اصل منبع در تصویر شماره ۶ آورده شده است).

۳.۵. فرهنگ لغت ترکی و انگلیسی رد هاووس

منبع مهم دیگر در این زمینه فرهنگ لغت ترکی و انگلیسی رد هاووس با عنوان فرهنگ ترکی و انگلیسی: ارائه معنای اصطلاحات ترکی به زبان انگلیسی^۱ است. این کتاب که توسط جمیس ویلیام رد هاووس (ت.م: ۱۸۹۲)^۲ شرق‌شناس معروف، در سال ۱۸۹۰ نوشته شده است، هنوز هم به عنوان یکی از منابع اصلی در زبان و مطالعات عثمانی مورد استفاده قرار می‌گیرد. در فرهنگ در واژه فارس (شکل جمع فرسان) در آخر ماده، بحر فارس را خلیج فارس به انگلیسی به صورت The Persian Gulf به کاررفته است (Redhouse 1890: 1359) (اصل منبع در تصویر شماره ۷ آورده شده است).

۳.۶. قاموس مصور جدید ترکی

یکی رسمی تورکجه قاموس (قاموس مصور جدید ترکی) آخرین فرهنگ لغت نوشته شده با حروف عربی در ترکیه در ۱۹۲۷ انتشار یافت. در این اثر که توسط رائف نجدت کستلی (ت.م:

¹ A Turkish and English Lexicon: Shewing in English the Significations of the Turkish Terms

² James William Redhouse

۱۹۳۷)، به زبان ساده نوشته شده بود، علاوه بر واژه های عربی، فارسی و ترکی، واژه هایی با اصل غربی نیز در آن گنجانده شده است که شامل ۱۸۵۹۰ کلمه است.(Akçay 2011: 317) در این فرهنگ نامه در ماده «فارس» به صورت زیر نوشته شده است:

»[ع] [جنوب ایران. ایران. «بحر فارس: «بصربه کورفزی Necdet Kestelli (1927: 548) (اصل منبع در تصویر شماره ۸ آورده شده است.)

۳.۷. قاموس مصور عثمانی

رسمی قاموس عثمانی (قاموس مصور عثمانی) توسط نویسنده کتاب های تاریخ و فرهنگ، علی سیدی بک (ت.م: ۱۹۳۳)^۱ نوشته شده است. این فرهنگ که از نظر واژگان گسترده ترین و جامع ترین فرهنگ لغت نامه ترکی عثمانی به شمار می رود، در ۱۹۰۶-۱۹۰۷ در عثمانی به چاپ رسید. (Akalın 2017: 3) در قاموس مصور عثمانی، چهل هزار ماده در زبان ترکی عثمانی اعم از عربی و فارسی و ترکی مورد بررسی و تحقیق قرار گرفته است. در این فرهنگ کلمه های مشتق شده از یک کلمه یا ماده که به صورت جداگانه وارد زبان ترکی عثمانی شده است، مورد بررسی قرار نگرفته است. کلمه های لاتین نیز که از زبان های غربی وارد زبان عثمانی شده بود نیز با املای فرانسوی نوشته شده است. (Uzun M. 1989: 443)

در این فرهنگ، در ماده فارس، در آخر ماده بحر فارس = بصربه کورفزی نوشته شده است (Seydi 1911-1912: 724) (اصل منبع در تصویر شماره ۹ آورده شده است.)

۴. نتیجه گیری

دولت علیه عثمانی به عنوان یکی از بزرگ ترین امپراتوری های جهان از اوایل قرن شانزدهم تا پایان جنگ جهانی اول همواره بر بخش غربی خلیج فارس حاکم بود و از طریق بصربه به دریاهای آزاد راه داشت. به احتمال قوی به دلیل ارتباط از طریق بصربه، دولت عثمانی خلیج فارس را بیشتر بصربه کورفزی و بحر فارس می نامید. با رواج فرهنگ و دانشنامه نویسی در اواخر عثمانی و اوایل تشکیل ترکیه نوین، در منابع تولید شده، مدخل و یا ماده های نیز تحت عنوان بصربه کورفزی و بحر فارس نیز آورده شد.

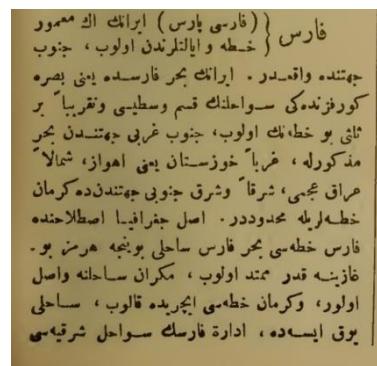
¹ Raif Necdet Kestelli

² Ali Seydi Bey

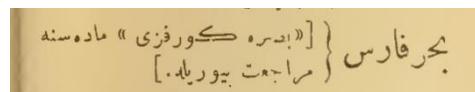
بدین ترتیب، در این مقاله، مدخل و یا ماده‌های بصره کورفزی و بحر فارس در شش نمونه از فرهنگ و دانشنامه‌های معروف عثمانی و ترکیه نوین مورد بررسی قرار گرفت. نتایج به دست آمده از منابع فوق نشان می‌دهد که نام خلیج فارس در فرهنگ و دانشنامه‌های عثمانی و ترکی به صورت بصره کورفزی و خلیج فارس ذکر گردیده است و اکثراً خلیج بصره دقیقاً معادل خلیج فارس استفاده شده است، یعنی ارجحیتی در استفاده از آن، حداقل در منابع بررسی شده فوق دیده نمی‌شود؛ صرفاً بصره کورفزی در عثمانی متداول بوده است و یا به احتمال قوی برای خواندنگان آشنا و متداول بوده و یا اولین بار توسط یکی از اتباع عثمانی‌ها مورد استفاده واقع شده و استفاده از آن در کنار نام بحر فارس و عجم ادامه یافته است.

به هر حال، در این تحقیق، با استفاده از منابع دست‌اول عثمانی و ترکی وجود نام خلیج فارس در منابع فوق تثیت شد و به عنوان سندی دیگری از کاربرد این نام در منابع دست‌اول دولت عثمانی و میراث فرهنگی کشورهای میراث‌دار عثمانی در منطقه مخصوصاً منطقه خلیج فارس برای محققان عرضه گردید که می‌تواند در تحقیقات بعدی به صورت آکادمیک مورد بررسی و ارزیابی قرار بگیرد.

۵. تصاویر اصل منابع

تصویر ۱: مدخل «فارس» در قاموس الاعلام

تصویر ۲: مدخل «بحر فارس» در قاموس الاعلام

بصـرـهـ كـورـفـزـیـ } وـ نـامـ دـیـکـلـهـ بـصـرـهـ فـارـسـ
آـسـیـاـ قـطـهـ سـنـاتـ جـنـوبـ غـرـیـسـنـدـ بـرـیـوـلـ کـورـفـرـ وـدـهـ

سوـاحـلـ اـيرـانـيـهـ مـنـ تـنـجـ وـ طـاسـاـقـيـهـ اـولـدـيـهـ سـالـهـ ،
اـلـاهـرـهـ غـرـبـيـهـ دـوـزـ وـ مـادـهـ قـرـبـ اـلـدـيـهـ .
اـلـاهـرـهـ غـرـبـيـهـ هـاـدـهـ اـولـدـيـهـ قـرـبـ اـلـاهـرـهـ
طـاسـاـقـيـهـ وـ قـيـارـهـ هـاـدـهـ اـولـدـيـهـ سـانـهـ ،
سوـاحـلـ غـرـبـيـهـ بـوـزـ وـ زـارـهـ هـاـدـهـ اـولـدـيـهـ .
بوـزـ زـارـهـ اـنـهـ بـوـزـ کـارـهـ هـرـمـ بـوـزـارـهـ اـنـهـ هـاـدـهـ
وـکـمانـ سـاـحـلـ غـارـشـيـهـ دـوـزـ وـ زـارـهـ (ـکـشـ)ـ اـنـهـ بـوـزـ
کـهـ رـيـگـيـهـ اـوـهـ دـاـلـدـهـ بـوـلـانـ (ـصـرـنـ)ـ بـرـزـيـرـهـ دـوـزـ
شـطـ الـمـرـكـ مـيـهـيـهـ قـرـبـ شـنـشـهـ اوـلـوبـ بـرـ مـهـكـهـرـهـ وـهـاـ
اـنـدـيـرـهـ يـوـزـرـهـ تـمـكـنـهـ اوـلـانـ (ـبـوـلـانـ)ـ اـلـهـمـيـهـ
مـهـ،ـ خـلـ بـوـزـهـ ،ـ عـانـ وـاـنـ سـوـلـ قـرـبـ دـهـهـ دـهـاـ
بـرـجـوـيـهـ کـرـكـهـ اـلـهـدـهـ بـوـزـهـ ،ـ کـهـ اـکـشـيـهـ سـاـحـلـهـ
چـيـداـرـيـلـانـ اـهـيـلـهـ شـهـرـهـ .ـ بوـ دـكـرـهـ اـنـهـ پـاـتـ آـنـ
اوـلـوبـ ۱۴۰۰ ۸۰۰ مـهـهـ اـهـيـلـهـ .ـ دـكـرـهـ دـهـ .ـ فـراتـ
دـهـشـهـ اـهـيـلـهـ سـاـنـ تـرـلـکـ دـوـکـلـکـهـ هـوـمـ وـ جـاـورـهـ
هـيـهـ دـوـهـهـ طـوـخـيـهـ اوـلـهـ دـهـهـ .ـ بـرـ فـاجـ بـاـتـ سـهـهـ
اوـلـ بـوـسـاـتـ قـوـرـهـلـکـ بـرـدـيـهـ خـارـهـ .ـ بـرـ فـاجـ بـاـتـ سـهـهـ
بـوـشـيـهـ اـهـيـهـ اـخـرـجـ اوـلـوبـ .ـ

طـوـقـيـهـ بـرـ دـكـرـهـ ،ـ کـهـ بـخـرـ بـعـطـ هـنـدـيـهـ عـانـ
دـكـرـهـ نـدـنـ هـرـمـ بـوـغـازـهـ آـبـلـوبـ ،ـ جـزـرـهـ الـمـرـبـ اـلـهـ
اـرـانـ آـلـهـ سـنـدـهـ شـمـالـ غـرـبـيـهـ .ـ مـلـوـ غـرـيـهـ اوـلـدـيـهـ ،
شـطـ الـمـرـبـ مـنـدـهـ قـرـدـ اوـلـورـ .ـ بـوـ وـجهـهـ جـزـرـهـ
الـمـيـانـ عـانـ طـفـهـيـهـ هـرـمـ بـوـغـازـهـهـ (ـمـسـادـهـ)
بـرـ وـنـدـنـ هـيـهـرـ قـرـنـدـهـ (ـرـکـانـ)ـ بـرـوـنـدـهـ بـرـ بـوـكـ
قـوـيـشـهـ شـكـلـهـ اـوـهـرـهـ ،ـ بـصـهـ کـورـفـيـشـهـ دـهـ طـبـ
جـوـيـسـيـهـ ،ـ اـلـسـاـمـ خـطـهـيـهـ هـرـبـ جـوـيـهـ سـاـحـلـهـ
وـاـرـيـكـ فـارـسـ وـکـرـمـانـ خـطـهـلـيـهـ شـقـ شـمـالـ وـاحـشـيـهـ
شـكـلـيـهـ اـبـدـوـبـ ،ـ بـصـهـ سـيـاضـيـهـ شـمـالـ غـرـبـيـهـ
وـهـرـمـ بـوـغـازـهـ دـهـيـهـيـهـ دـوـبـ شـقـيـهـ دـهـ وـاقـدـهـ
هـرـمـ بـوـغـازـهـنـدـنـ شـطـ الـمـرـبـ مـنـدـهـ اوـلـانـ (ـاـفـ)ـ بـوـنـدـ
زـيـهـ دـكـ طـوـلـ ۷۷۵ وـعـرضـ اـعـظـيـهـ ۳۷ کـيـاـوـمـتـهـ
اوـلـوبـ ،ـ اـنـتـارـهـ جـلـ ۱۷۰ وـعـوـسـ وـطـيـهـ ۲۰۰
کـيـلـوـمـتـرـ ،ـ رـادـلـ نـدـدـهـ .ـ بـصـهـ کـورـفـزـيـهـ ۵۸ ۴۰ ۲۵ ۳۰ ۰۵
اـلـهـ ۱۵ طـوـلـ شـقـ آـرـمـلـهـ مـنـدـ اوـلـوبـ ،ـ مـاسـهـ
سـلـحـيـهـ ۱۶۸ ۰۰ ۱۶۸ مـرـبـ کـيـلـوـمـتـرـهـ .ـ جـزـرـهـ
الـمـرـبـ بـيـهـنـدـهـ کـ سـوـاـحـلـ بـيـهـنـدـهـ کـ سـوـاـلـ
خـدـبـ بـلـكـلـيـهـ اـلـاـرـ اـبـدـوـبـ ،ـ سـوـاـلـ عـلـيـهـ بـيـهـنـدـهـ
(ـعـصـ الـنـاـنـ)ـ وـ (ـعـصـ اـمـلـهـ)ـ اـهـيـهـ بـيـهـنـدـهـ کـورـفـزـ
چـوـقـ کـوـچـلـ قـوـلـ وـتـنـيـهـ خـربـ تـمـلـيـنـهـ (ـکـوتـ)
کـورـفـزـيـهـ بـيـهـنـدـهـ کـ سـكـتـ اـمـلـيـنـهـ عـانـ بـيـهـنـدـهـ
عـانـدـهـ .ـ سـوـاـلـ عـنـدـهـ کـ اـكـلـلـيـاتـ بـاـخـاجـدـرـيـهـ
قـاءـ،ـ کـويـتـ،ـ قـطـنـ،ـ هـيـهـرـ ،ـ سـكـتـ اـمـلـيـقـ سـوـاـلـ
حـلـلـدـ،ـ کـيلـ:ـ بـدـاعـهـ،ـ سـورـ،ـ اـورـدـ،ـ شـرـجـهـ:ـ سـوـاـلـ
اـمـاـهـهـ کـيلـ دـهـ:ـ بـدـارـهـ،ـ سـقـ،ـ مـقـانـ،ـ کـكـونـ وـنـدـرـ
بـوـشـرـدـنـ غـيـارـتـرـ ،ـ بـصـهـ کـورـفـزـهـ بـيـزـرـهـ العـرـيدـنـ
شـجـ بـرـ هـرـ دـوـکـورـتـ ،ـ بـجـانـ شـرقـ جـوـهـنـدـ شـنـونـ
عـاقـونـ وـجـزـرـهـ کـوـکـونـ بـهـلـيـرـيـهـ شـمـالـ اوـلـانـ بـرـ
بـيـوـلـ موـشـهـهـ کـ سـوـرـيـيـهـ جـوـ اـيـدـ فـراتـ وـ دـجلـهـ
اـجـاـهـنـهـ مـتـشـكـلـ شـطـ الـمـرـبـ وـ کـارـوـنـ اـبـرـماـقـهـيـهـ
وـ سـوـاـلـ اـيـاـهـنـهـ دـهـ (ـاـرـانـ مـادـهـ سـتـهـنـهـ تـهـدـهـ
اوـلـانـ بشـ آـقـيـهـ تـرـاـيـهـ بـرـ طـاـقـهـ کـوـچـلـ چـاـيـرـدـ وـکـيلـرـ)

تصویر ۳: مدخل «بصـرـهـ کـورـفـزـیـ» در قـامـوسـ الـاعـلامـ

فارـسـ } سـخـ.ـ هـ.ـ [ـ فـاـ]ـ دـنـ مـهـرـ]ـ اـيـانـثـ جـنـوـ.
بـنـدـهـ وـبـصـرـهـ کـورـفـزـیـ اـیـلهـ هـرـمـ
بـوـغـازـهـ سـوـاـحـانـدـهـ بـیـوـکـ بـرـ
خـطـهـ اوـلـوبـ ،ـ اـهـيـهـ مـوقـيـهـ وـ
لـسـانـيـهـ وـ تـارـيـخـيـهـ سـنـهـ بـنـاءـ اـسـمـيـهـ
پـتوـلـ اـيـانـهـ دـخـ اـهـمـيـمـ وـاطـلـاـقـ
اـلـنـشـدـرـ :ـ اـقاـمـ فـارـسـ ؛ـ بـخـرـ
فارـسـ =ـ بـصـرـهـ کـورـفـزـیـ.

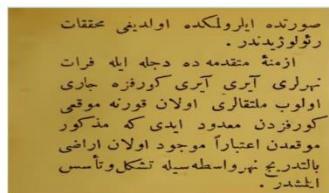
تصویر ۴: مدخل «فارـسـ» در قـامـوسـ تـرـكـىـ

﴿بصره کورفری﴾ — بوکورفرز عربستان ایله عجمستان

قطعه‌لری بیشنه واقع و عمان دکرندن هرمن بوغازیله منقطعدر. بوکا (فارس
دکری) و (عجم کورفری) دخی دیرلر. بوراده کیجه و کوندزده
ایکیش دفعه مدوجذر و قواعبلقده در.

﴿

تصویر ۵: مدخل «بصره کورفری» در لغات تاریخ و جغرافیا

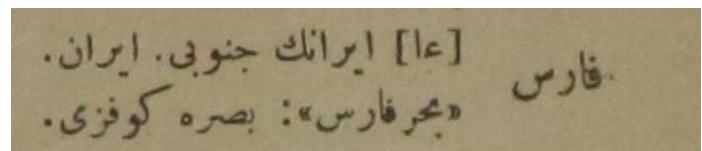
اطهار واقع اووب بورالرد پاک اعلا
اینجو صید اوپور.
قطر شبه جزیره‌ستدن اعبه‌را
کورفرز سواحل بصره ولايتان نجده
لواسه متقدار.
ساحل بو قینه رأس الانف
ورأس سور واسطه‌ليله تشکل ایدن
کریتی بجزیره کورفری نامیله موسم
اووب اک بیوک جزیره سماق اولان
بچین اهل‌لری شاهلر.
مذکور کریتی زاویه‌لرند نجده
اسکاری اولان عیبه‌و القطیف ایهانی
واردر.
رأس سوردن سکره ساحلک مهم
عارضه‌لری رأس تناب ایله کویت
قوییه.
کوکوتند نکره شط العرب اخزرلری
و اقداره که بویز اک مهمی فاو بوغازی
دنیلان و اخزری قانع شکنده کیلایجنون
مکمل بر مطا اولان قیدر.
شط العرب قمحتک خالی بطاقی
و چاهروانی اولله نیزه کوره‌یکی
قوملردن بر خیلی اطه‌قله حصوه
کلیدر که الشجیه جزیره بیان دنیلان
اطه‌در.
کورفرز دریاکی پاک از اووب
هیچ بر مکاننده ۸۰ متره‌ی تجاوز اخزر.
هله غرب ساحلنده بر سخنی بالقلر
واردر.
شط العرب دلتاستک تبرک ایند.
دیکی قوملر وجاور سیبیله داغی

بصره کورفری — بوکا پیر
و عجم کورفری دخی دیرل.
عمستان ایله عربستان آراسته
واقع عمان دکریتک بر شمه‌ی اووب
هرمن بو فازی واسطه‌سیله تشب
ونجدیت ایشد.
استقامی جنوب شرقین شال
شرقیه طوغري محمد اوله‌رق شط
عرب سندنه نهات بوادر.
واحاتک شرق شمالی قسمی ایرانه
غرب شمالی وغرب جنوب چهارتاری
دوت علیه‌هه عاذر.
ایران سالمی صرطع و طاغلی ایهده
عرستان سالمی دوز و قمقادر.
هرمن بو فازنده کاش رأس سندم
نام بروند بدأ ایدن جنوب ساحل
قطر شبه جزیره‌ستکن عمان مکوته
شاند اولیه اوزره واسع بر کریتی
تفکیل ایدر که بوکیتی داخلنده‌مریانی
۱۲

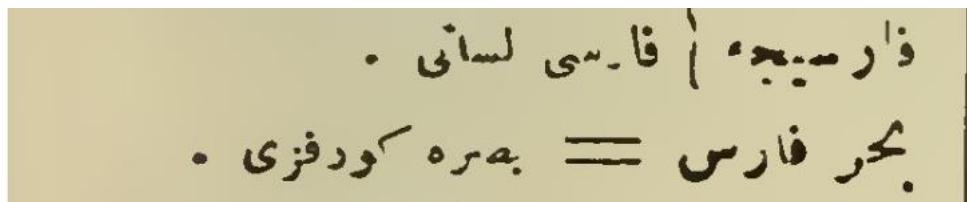
تصویر ۶: مدخل «بصره کورفری» در لغات جغرافیا و تاریخ ممالک عثمانی

1. فرسان، a. & s. 1. (pl. فارس A rider on a horse; a cavalier; especially, a skillful cavalier. 2. (from P. Persia. 3. A name of men. بحر فارس The Persian Gulf.

تصویر ۷: مدخل «فارس» در فرهنگ لغت ترکی و انگلیسی ردهاوس

تصویر ۸: مدخل «فارس» در قاموس مصور جدید ترکی

تصویر ۹: مدخل «فارس» در قاموس مصور عثمانی

كتابنامه

1. Akalın, Ş., (2017). Ali Seydi Bey ve Sözlükleri. *STAD Sanal Türkoloji Araştırmaları Dergisi*, 1-7. [In Turkish]
2. Akçay, Y., (2011). Doğu'da ve Batı'da Sözlükçülüğün Gelişimi ve Osmanlı Dönemi Sözlük Metinlerine Genel Bir Bakış. *Dil ve Edebiyat Araştırmaları*(4), 281-333. [In Turkish]
3. Babaei, T., (2014). The Turks' Approach to the Persian Gulf: Criticism and Evaluation of the Basra Gulf Entry in TDVİA. *The First Scientific & Research Conference of the Persian Gulf*, (pp. 1-21). Torbat-e Heydarieh. [In Persian]
4. Cevad, A., (1895-1896). *Memâlik-i Osmaniyyenin Tarih ve Coğrafya Lûgatî* (Vol. I). İstanbul: Mahmud Bey Matbaası. [In Ottoman Turkish]
5. Ceylan, M.A., (2018). Ali Cevad'ın hayatı Ve Türkiye Coğrafyasına Katkıları. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 11(61), 242-254. [In Turkish]
6. Karan, C., (December 2020). Osmanlı Son Dönemindeki Bazı Coğrafya ve Tarih Kaynaklarında Diyâr-i Bekr Vilayetinin Genel Durumu. *Şarkiyat İlimi Araştırmalar Dergisi/ Journal of Oriental Scientific Research (JOSR)*, XII(IV), 1435-1457. [In Turkish]
7. Necdet Kestelli, R., (1927). *Yeni Resimli Türkçe Kamus*. İstanbul: Maarif Kitaphanesi. [In Ottoman Turkish]
8. Özcan, A., (1989). Ahmed Rifat Efendi, Yağlıkçızâde. In T. D. Vakfi (Ed.), *TDV İslâm Ansiklopedisi* (Vol. II, pp. 130-131). İstanbul: TDV İslâm Araştırmaları Merkezi. [In Turkish]

9. Redhouse, J.W., (1890). *A Turkish and English Lexicon: Shewing in English the Significations of the Turkish Terms*. Istanbul: American Mission.
10. Rifat, A., (1299). *Lugat-i Târihiyye ve Coğrafiyye*. Istanbul: Mahmut Bey. [In Ottoman Turkish]
11. Sâmi, Ş., (1888-1889). *Kamusü'l-Âlâm* (Vol. I-II). İstanbul: Mihran matbaasi. [In Ottoman Turkish]
12. Sâmi, Ş., (1899-1900). *Kâmûs-ı Türkî*. İstanbul: İkdam maatbasi. [In Ottoman Turkish]
13. Seydi, A., (1911-1912). *Resimli Kâmûs-ı Osmânî* (Vol. I). İstanbul: Matbaa ve Kütübhane-i Cihan. [In Ottoman Turkish]
14. Strauss, J., (2019). What Was (Really) Translated in the Ottoman Empire? Sleuthing Nineteenth-Century Ottoman Translated Literature. In M. Booth (Ed.), *Migrating Texts: Circulating Translations around the Ottoman Mediterranean* (pp. 57–94). Edinburgh: Edinburgh University Press. [In English]
15. Uçman, A., (2010). Şemseddin Sâmi. In *TDV İslâm Ansiklopedisi* (Vol. 38, pp. 519-523). İstanbul: TDV İslâm Araştırmaları Merkezi. [In Turkish]
16. Uzun, M., (1989). Ali Seydi Bey. In *TDV İslâm Ansiklopedisi* (Vol. II, pp. 442-445). İstanbul: TDV İslâm Araştırmaları Merkezi. [In Turkish]
17. Zarghani , S., Firuzi, M., & Davaji, R. (2016). Name of the Persian Gulf in maps of the famous European cartographers from the Ottoman Empire in the 19th and 20th centuries. *The 11th National & the 1st International Scientific-Research Conference of the Persian Gulf*, (pp. 543-560). Bandar Abbas. [In Persian]
18. Zarghani, S., Firuzi, M., & Salehabadi, R., (2014). Exploring of the Name of the Persian Gulf in the Sources and Maps of the Ottoman Empire. *The 10th National Scientific & Research Conference of the Persian Gulf*, (pp. 1). Tehran. [In Persian]